



רע"פ 2763/22 - אליהו בהלקר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2763/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אליהו בהלקר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ת 35563-12-21 מיום 6.4.2022 שניתן על ידי כב' השופט מרדכי כדורי

בשם המבקש: עו"ד ראובן לרנר

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' כדורי) בעפ"ת 35563-12-21 מיום 6.4.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו המשלים של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופטנ' נחשון) בת"ד 6203-07-18 מיום 4.11.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודה; סטייה מקו הנסיעה, לפי תקנה 41 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות); והתנהגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות. על פי עובדות כתב האישום, ביום 24.3.2018 נהג המבקש ברכב כשהוא שיכור, בכך שבבדיקת דגימת דם



שנערכה לו נמצא סם מסוכן מסוג קנביס. במהלך נסיעתו הגיע המבקש לצומת בה הנסיעה אפשרית ימינה ושמאלה בלבד, המשיך בנסיעה ישר, איבד שליטה ברכב, ירד מהכביש והתהפך לתוך שטח חולי בשוליו. כתוצאה מהתאונה נחבל המבקש ונזקק לטיפול רפואי ורכבו ניזוק.

2. ביום 6.6.2019 הודיעו המבקש והמשיבה לבית משפט השלום כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו המבקש יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע וייגזרו עליו 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. לפיכך, הורשע המבקש ונשלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות (להלן: הממונה). בה בעת הובהר למבקש כי אין בהפנייתו לממונה כדי ליצור ציפייה בעניין העונש שיוטל עליו בסופו של דבר.

ביום 24.11.2019 התקבלה חוות דעת מטעם הממונה, בה צוין כי לא ניתן לבחון את השמתו של המבקש בעבודות שירות, בהינתן שהוא עדיין משתמש בסמים. בהמשך לכך, ביום 20.5.2020 הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הושג הסדר טיעון חלופי, לפיו ייגזרו על המבקש, בין היתר, 200 שעות של"צ. בית המשפט מצא לאשר את הסכמת הצדדים, והבהיר, ביחס לרכיב השל"צ, כי ביצעו כפוף להסכמת שירות המבחן וכי ככל שהמבקש לא ימלא כנדרש אחר צו השל"צ ישקול בית המשפט לבטלו ולהטיל על המבקש עונש נוסף.

ביום 12.10.2021 התקבל תסקיר משלים בעניין מטעם שירות המבחן. זאת, לאחר מספר דחיות, שנבעו, בין היתר, מניסיונו של שירות המבחן לשלב את המבקש בהליך טיפולי ולאפשר לו למצות את תהליך בחינת זכאותו לקנביס רפואי. בתסקיר המשלים צוין כי בקשתו של המבקש לקבלת זכאות לשימוש בקנביס רפואי נדחתה, לעת עתה, וכי לא ניתן לשלבו במסגרת של"צ כל עוד הוא משתמש בסמים. לפיכך, המליץ שירות המבחן לשקול אפשרות של הטלת ענישה חלופית על המבקש.

נוכח האמור, ביום 4.11.2021, לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, נתן בית המשפט גזר דין משלים, במסגרתו השית על המבקש עונש של 12 ימי מאסר בפועל, חלף 200 שעות של"צ שהוטלו עליו קודם לכן.

3. המבקש ערער על גזר הדין המשלים לבית המשפט המחוזי. בתוך כך ביקש המבקש להתיר לו לחזור בו מהודאתו, ולחלופין טען כי העונש שהוטל עליו חמור מדי. ביום 6.4.2022 דחה בית משפט קמא את הערעור. אשר לבקשה לחזרה מהודאה, קבע בית המשפט כי לא הוצג בסיס לטענת המבקש לפיה הוא לא הבין את משמעות הסדר הטיעון; כי העלאת הבקשה אך במסגרת הערעור מעלה תהייה של ממש; כי לא הוכח שתוצאת ההליך הייתה משתנה אילולא הכשל הנטען בייצוג; וכי המבקש לא צירף את תגובתו של הסנגור שייצג אותו לפני בית משפט השלום. ביחס לחומרת העונש נקבע כי אין הצדקה להתערב בו, וכי ממילא, בנסיבות העניין, עונשו של המבקש אינו חמור.

4. המבקש לא השלים גזר הדין המשלים ומכאן הבקשה שלפניי, בה שב המבקש על האמור בהודעת הערעור ומוסיף, בתמצית, כי עניינו מעלה שאלה עקרונית בדבר סוגיית החזרה מהודאה וכי נגרם לו כשל בייצוג שהוביל לעיוות דין של ממש. בהקשר אחרון זה טוען המבקש כי יש להתיר לו להביא ראיות בדבר בדיקת השכרות שנערכה לו, משזו בוצעה שלא בתוך מסגרת הזמנים הקבועה בחוק, ומשלא הוצג הדו"ח שנערך בעניין. בד בבד עם הבקשה הגיש המבקש גם בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.



5. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, משזו לא מעלה כל שאלה משפטית או ציבורית בעלת חשיבות כללית או מעוררת חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5479/21 פוגל נ' מדינת ישראל(11.8.2021)). חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, הרי שזו נטועה, בעיקרה, בחומרת העונש שהוטל עליו במסגרת גזר הדין המשלים. ממילא לא מצאתי, במכלול נסיבות העניין, כי עונשו של המבקש סוטה ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים במידה המצדיקה מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו והשוו, למשל, רע"פ 5257/19 אבנהיים נ' מדינת ישראל(7.8.2019)). הרבה למעלה מן הצורך, עמדתי היא כי דין טענותיו של המבקש להידחות אף לגופן, משהלה היה מיוצג לאורך כל ההליכים, משהובהרה לו משמעות הודאתו ומשהרשעתו וגזר דינו ניתנו בהתאם לכך. כן אציין כי אין למבקש להלין בדבר מתן גזר הדין המשלים אלא על עצמו, משזה, בבחירותיו שלו, מנע את אפשרות יישומן של ההסכמות העונשיות הקודמות.

6. סוף דבר, הבקשה נדחת. לפיכך, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. לפני משורת הדין, המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 8.5.2022 עד השעה 10:00, בבית המעצר ניצן ברמלה או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבידו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ו בניסן התשפ"ב (27.4.2022).

ש ו פ ט